

MINISTER FINANSÓW

PT1/0602/9/115/2012/KSB/BMI9 2787

P. J. Król
S E K R E T A R I A T
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 26.03.2012 r.
nr 2481 ... podpis *[Signature]*

.....podpis.....
GABINET MARSZAŁKA SENATU
Wpłynęło dn. 26.03.2012 r.
GABINET MARSZAŁKA SENATU
nr.....podpis.....
[Signature]
1358

Warszawa, dnia 23 marca 2012 r.

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Sanonny Pierre Mauratou,

Nawiązując do przesłanego przy piśmie z dnia 22 lutego 2012 r. znak: BPS/043-06-202/12 tekstu oświadczenia złożonego przez Pana Senatora Grzegorza Wojciechowskiego oraz Wojciecha Kurkiewicza podczas 6. posiedzenia Senatu RP w dniu 16 lutego 2012 r. w sprawie stosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług dla niektórych usług kulturalnych, uprzejmie informuję.

Przepisy dotyczące funkcjonowania podatku VAT w Unii Europejskiej podlegają harmonizacji na zasadach określonych w dyrektywie 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. L 347 ze zm.). Powyższa dyrektywa uniemożliwia państwom członkowskim UE dowolne kształtowanie wysokości stawek podatkowych i zwolnień od tego podatku.

W zakresie działalności kulturalnej ww. dyrektywa przewiduje stosowanie zwolnienia przy „świadczeniu niektórych usług kulturalnych, a także dostawy towarów ściśle z nimi związanych, przez podmioty prawa publicznego lub inne instytucje kulturalne uznane przez dane państwo członkowskie” (por. art. 132 ust. 1 lit. n dyrektywy). Z powyższego wynika, iż w zakresie kultury zwolnienie może mieć wyłącznie charakter przedmiotowo – podmiotowy. Oznacza to, że aby mogło być ono zastosowane nie wystarczy wykonywanie określonego rodzaju działalności, ale również niezbędne jest spełnienie kryteriów wyznaczających krąg adresatów tego zwolnienia.

Odzwierciedleniem ww. zapisu dyrektywy w polskich przepisach, od dnia 1 stycznia 2011 r., jest art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054) – zgodnie z którym zwolnione są od podatku od towarów i usług „usługi kulturalne świadczone przez:

- a) podmioty prawa publicznego lub inne podmioty uznane na podstawie odrębnych przepisów za instytucje o charakterze kulturalnym lub wpisane do rejestru instytucji kultury, prowadzonego przez organizatora będącego podmiotem tworzącym instytucje kultury w rozumieniu przepisów o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, oraz dostawa towarów ściśle z tymi usługami związana (zwolnienie to stosuje się, pod warunkiem że podmioty

wykonujące czynności, o których mowa w tym przepisie, nie osiągają w sposób systematyczny zysków z tej działalności, a w przypadku ich osiągnięcia są one przeznaczone w całości na kontynuację lub doskonalenie świadczonych usług - por. art. 43 ust. 18 ustawy o podatku od towarów i usług),

- b) indywidualnych twórców i artystów wykonawców, w rozumieniu przepisów o prawie autorskim i prawach pokrewnych, wynagradzane w formie honorariów, w tym za przekazanie lub udzielenie licencji do praw autorskich lub praw do artystycznego wykonania utworów.”

Mając na uwadze powyższy stan prawny należy zauważyć, że tylko podmioty świadczące usługi w zakresie kultury spełniające kryteria określone w art. 43 ust. 1 pkt 33 lit. a ww. ustawy tzn. podmioty, które są wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 14 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2001 r., Nr 13, poz. 123 ze zm.) lub które są uznane na podstawie odrębnych przepisów za instytucje o charakterze kulturalnym, stosują zwolnienie od podatku jeżeli spełniają również warunki określone w art. 43 ust. 18 ww. ustawy o podatku od towarów i usług, tj. nie osiągają w sposób systematyczny zysków z tej działalności, a w przypadku ich osiągnięcia są one przeznaczone w całości na kontynuację lub doskonalenie świadczonych usług.

W tym miejscu zauważam, iż zgodnie z art. 87 ust. 1 Konstytucji, źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia.

Odesłanie więc w art. 43 ust. 1 pkt 33 lit. a ustawy o podatku od towarów i usług do „odrębnych przepisów” odnosić się może wyłącznie do ustaw oraz rozporządzeń (ewentualnie ratyfikowanych umów międzynarodowych). Warto przy tym zauważyć, że zabieg legislacyjny, polegający na odesłaniu do „odrębnych przepisów” czy też do „przepisów prawa”, nie jest rzadkością i nie pojawia się jedynie w ustawie o podatku od towarów i usług. Istotne tu jest, że ustawy i rozporządzenia, będące źródłami prawa powszechnie obowiązującego, podlegają obowiązkowi ogłoszenia w Dzienniku Ustaw (co jest warunkiem ich wejścia w życie).

Jednocześnie zauważam, że przepisy ustawy o podatku od towarów i usług przewidują dla podatników możliwość stosowania zwolnień podmiotowych. Zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. zwalnia się od podatku podatników, u których wartość sprzedaży opodatkowanej nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 150.000 zł. Do wartości sprzedaży nie wlicza się kwoty podatku. Zwolnienie to dotyczy również podatników organizujących imprezy kulturalne, jeżeli ich obroty nie przekraczają kwoty, o której mowa powyżej.

Mając na uwadze, iż w praktyce występują różne stany faktyczne uprzejmie informuję, że w przypadku wątpliwości zainteresowanych, co do zakresu stosowania przepisów prawa podatkowego w ich indywidualnych sprawach, w których nie toczy się postępowanie podatkowe lub kontrola podatkowa, mogą oni uzyskać interpretację indywidualną w trybie przewidzianym przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60, z późn. zm.).

Maciej Grabowski
Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU
Maciej Grabowski